USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **J.G.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o návrhu žalobce na obnovu řízení ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 42 Ad 21/2016, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 4. 7. 2017, čj. 42 Ad 21/2016-35,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Příbrami rozhodnutím ze dne 8. 8. 2016, čj. 17362/2016/NYM, nepřiznal žalobci dávku mimořádné okamžité pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví. Rozhodnutí úřadu práce napadl žalobce odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 10. 2016, čj. MPSV-2016/218299-912, zamítl pro opožděnost (dále jen „napadené rozhodnutí“).

[2] Žalobce se proti napadenému rozhodnutí bránil žalobou, kterou Krajský soud v Praze usnesením ze dne 31. 5. 2017, čj. 42 Ad 21/2016-27, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. proto, že po zahájení řízení odpadl předmět řízení; žalobou napadené rozhodnutí zrušila ministryně práce a sociálních věcí v přezkumném řízení.

[3] V téže věci podal žalobce dne 26. 6. 2017 návrh na obnovu řízení, který krajský soud v záhlaví označeným usnesením odmítl. Poukázal na § 114 odst. 1 s. ř. s., podle něhož je obnova řízení přípustná pouze proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí. Jelikož v projednávané věci návrh žalobce směřoval proti usnesení (o odmítnutí žaloby) vydanému v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, krajský soud posoudil návrh na obnovu řízení jako nepřípustný podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se proti usnesení krajského soudu bránil kasační stížností, jejíž součástí byla i žádost o ustanovení zástupce.

[5] Usnesením ze dne 22. 8. 2017, čj. 8 As 177/2017-18, Nejvyšší správní soud jeho návrh na ustanovení zástupce zamítl, neboť se v daném případě jedná o zjevně neúspěšnou kasační stížnost, a další vedení řízení o kasační stížnosti je předem „odsouzeno“ k procesnímu nezdaru. Soud současně stěžovatele vyzval, aby ve dvoutýdenní soudcovské lhůtě doložil splnění podmínky řízení, tj. právního zastoupení, předložením plné moci udělené jím advokátovi pro řízení o kasační stížnosti, příp. prokázáním požadovaného vysokoškolského právnického vzdělání.

[6] Na žádost stěžovatele ze dne 21. 9. 2017 prodloužil Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 10. 2017, čj. 8 As 177/2017-25, lhůtu ke splnění výše uvedené povinnosti o dva týdny od doručení usnesení.

[7] Posledně uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 5. října 2017 (čtvrtek). Dvoutýdenní soudcovská lhůta uplynula dne 19. října 2017 (čtvrtek). Jelikož stěžovatel ani do dnešního dne nesplnil podmínku řízení spočívající v právním zastoupení, postupoval Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, neboť nesplnění podmínky řízení je nedostatkem, pro který nelze v řízení pokračovat.

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. října 2017

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu